

בש"פ 2878/17 - מדינת ישראל נגד אטיאס אופיר אליאס

בבית המשפט העליון

בש"פ 2878/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
העוררת:

נ ג ד

אטיאס אופיר אליאס

המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
29.3.2017 במ"ת 870-03-17 שניתנה על ידי כבוד
השופט העמית א' יעקב

תאריך הישיבה: ג' בניסן תשע"ז (30.3.17)

בשם העוררת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב: עו"ד ירון פורר

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) מיום 29.3.2017, בה הורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, בדמות מעצר בית בבית הוריו, בפיקוח הוריו ואחותו, בכפוף למילוי מספר תנאים (הפקדה במזומן או ערבות בנקאית; ערבויות צד ג' של כל אחד מהמפקחים והתחייבות עצמית, בסכומים הנקובים בהחלטה).

2. יש לתמוה על כך שבית המשפט קמא בחר לעכב את ביצוע ההחלטה ביממה אחת בלבד (עד היום בשעה 14:00), פרק זמן קצר למדי, שהטעמים לקביעתו לא פורטו בהחלטה, היוצר אילוצים ולחצים מיותרים על כל הגורמים המעורבים בתיק, לרבות בית משפט זה.

3. לפי כתב האישום המתוקן (במסגרתו הואשם המשיב בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניסיון ליצירה, הכנה והפקה של סם מסוכן ובהחזקת שטרי כסף מזוייפים), בחיפוש שנערך בביתו של המשיב נמצאו כ-2 ק"ג של סם מסוכן מסוג mdma, וכל סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 16.16 גרם נטו וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.66 גרם נטו. כן נמצאו בחיפוש שני משקלים אלקטרוניים ו-11 שטרות הנחזים להיות שטרות כסף בסכום של 200 ש"ח כל אחד.

4. מתסקיר מעצר אותו הכין שירות המבחן ושהונח לפני בית המשפט המחוזי עולה, בין היתר, כי בצעירותו המשיב "חָבַר לחברה שולית והחל להשתמש בסמים. הוא הסתבך בפלילים, בתחום האלימות והרכוש", הגם שמגיליון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר הרשעות. המשיב אישר כי הוא משתמש בסמים על בסיס יומי. השירות העריך כי קיים "סיכון להמשך שימוש פעיל בחומרים והתנהגות שולית בהקשרם". על אף האמור לעיל מצא השירות להמליץ על שחרור לחלופת מעצר (בדמות מעצר בית בבית הוריו ובפיקוחם בסיוע אחותו של המשיב), בעיקר נוכח התרשמותו "ממחויבות מלאה מצד המפקחים לתפקידם" וכן על צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים.

5. בית המשפט קמא ביסס החלטתו על המלצת שירות המבחן (הגם שעמד על כך שהשירות לא התרשם לחיוב מהמשיב), ועל כך שמדובר בנאשם צעיר "בן 31 שעד למעצרו זה ניהל אורח חיים נורמטיבי והוא חסר עבר פלילי".

6. לטענת העוררת - באמצעות באת כוחה, עו"ד עדי שגב - רק במקרים חריגים ויוצאי דופן - שמקרה זה אינו נמנה עליהם - ישוחרר לחלופה מי שהואשם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית. העוררת עומדת על כמות הסם הגדולה שנתפסה אצל המשיב, המעידה, לטענתה, על "קשר עמוק עם גורמים עבריינים"; על כך שנתפסו אצלו שלושה סוגי סם מסוכן, משקלים אלקטרוניים ו-11 שטרות מזוייפים, מה שמעיד "על מעורבותו של המשיב בעולם העברייני"; ועל הדברים שאמר המשיב לשירות המבחן ואף למדובר (כפי שעולה מהתמליל שהוגש לעיוני), המעידים על שימוש קבוע בסמים, מעורבות בחברה שולית וקשרים עם גורמים בארץ ובחו"ל מתחום הסמים.

עוד נטען כי המשיב "ירד למחתרת" עם היוודע דבר החיפוש ונתפס רק לאחר חמישה ימים, מה שמקים חשש ממשי להימלטות. בנסיבות אלה, כך לפי העוררת, אין מקום לשחרור לחלופה.

7. לטענת המשיב - באמצעות בא כוחו, עו"ד ירון פורר - בית המשפט קמא בחר ליתן משקל להמלצת שירות המבחן, לחוזקה של החלופה שהומלצה ולעובדה שמדובר במי שעברו נקי. מדובר במשיב שסיים 12 שנות לימוד, שירות מלא בצה"ל, עובד למחייתו ואף לומד. עוד נטען שהמשיב כבר ישב כחודשיים במעצר, דבר שיש לו משמעות לא מבוטלת, כמאין מסוכנות. צוין כי חקירת המפקחים שאושרו על ידי שירות המבחן לא רק שלא נתבקשה על ידי העוררת, אלא שכלל לא הייתה מחלוקת שמדובר במפקחים ראויים.

בנוסף, נטען שהמשיב הגיע ביוזמתו למשטרה ואין שום ראייה ממשית שהוא ידע על החיפוש שנערך בביתו. עוד עמד בא כוח המשיב על הערבויות המהותיות והרציניות שהינן תנאים נלווים להחלטת השחרור לחלופה. כן נתבקשתי שלא

ליתן משקל לתמליל השיחה עם המדובב שכן דברי המשיב היו דברי רהב שאף לא הוזכרו בכתב האישום.

8. הלכה פסוקה היא כי בעבירות של סחר בסמים והפצת סמים יש לעצור את הנאשם עד תום ההליכים נגדו, וזאת נוכח המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת ממנו, ובשל כך שלא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה בנאשמים אלה באמצעות חלופת מעצר, שאין בכוחה – על פי רוב – למנוע הישנותן של עבירות מסוג זה [השוו: בש"פ 8087/09 מדינת ישראל נ' מידברג (20.10.2009); בש"פ 7283/16 אלמגור נ' מדינת ישראל (27.9.2016)].

לצד הכלל האמור, הכיר בית המשפט בקיומם של חריגים לכלל, בהם תתאפשר חלופת מעצר, ובפרט כאשר עסקינן בנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שמעורבותו בעבירות היתה מצומצמת [ראו: בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.2015)].

איני מקל ראש בהמלצת שירות המבחן במקרה דנן. אכן התסקיר ממליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. ואולם, התרשמותו של השירות עצמו היא, כאמור, מאדם שקיים סיכון שימשיך לעשות שימוש פעיל בסמים מסוכנים, על כל הכרוך בכך לרבות "התנהגות שולית בהקשרם". המשיב עצמו אף העיד על קשריו לגורמים שוליים.

יתר על כן, לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב נתפס רק חמישה ימים לאחר החיפוש בביתו, מה שמעיד – לכאורה – על חשש להימלטות.

עוד יצוין כי בית המשפט קמא לא חקר את המפקחים (חקירה שאמנם לא נדרשה על ידי העוררת) והסתמך על התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהם. בהקשר זה אציין כי הגם שאין חולק על כך שתסקיר שירות המבחן הינו כלי עזר מקצועי חשוב, ההחלטה בסופו של דבר שמורה לבית המשפט וזו צריכה להתקבל בהתבסס על ממצאים שאליהם הגיע, בין היתר על סמך התרשמות בלתי אמצעית.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בפסיקה שהגיש בא כוח המשיב, אני סבור שהצטברותם של הדברים מוליכה למסקנה כי בנסיבות העניין אין מקום לשחרור המשיב לחלופת המעצר עליה הורה בית המשפט קמא, מן הטעמים שפורטו לעיל.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ז (30.3.2017).

ש ו פ ט